



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lvndensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

litigare. Verum cum predictum Comitem convenisses ut pro tantis malis tantisque periculis evitandis in jamdicta controversia juxta mandatum & dispositionem nostram ad justitiam se offerret, respondit se Antiochiam ab Imperatore Constantinopolitano tenere, nec sibi videri tutum aut justum ut de ipsa conventus in alterius quam ejusdem domini sui judicio responderet. Addidit etiam ipsum Imperatorem hanc a nobis indulgentiam impetrasse ut deinceps Comitem non cogeremus eundem de Antiochia sub ecclesiastico iudice litigare. Quid autem super iis tibi esset agendum, certificari responso sedis apostolicæ postulasti. Ad quæ sic duximus respondendum, quod cum memoratum Regem Armeniæ propter gravissimam offensam quam Deo & Ecclesiæ Antiochenæ assentit intulisse mandaverimus vinculo excommunicationis astringi donec satisfaceret competenter, tu, si ante hujus mandati susceptionem ex alia causa ligatus non fuerit, quoad illam qua modo tenetur secundum formam Ecclesiæ beneficium ei absolutionis impendas, injungens eidem quod de jure fuerit injungendum. Super eo verò quod à Comite Tripolitano super Antiochia & principatu ejus petit sibi pronepote suo justitiam exhiberi, per grave delictum quod commisit ibidem reddidit se ad præsens indignum, ut ad tempus ei auxilium Ecclesiæ denegetur qui contra eam ad atrocem injuriam manus præsumptuosas extendit. Illud autem quod præfatus Comes Tripolitano nos Imperatori Constantinopolitano assentit indulgisse, non dubites penitus esse falsum, & quod dicit se non teneri de Antiochia & principatu ejus ecclesiasticum subire iudicium, reputes omnino frivolum & inane.

EPISCOPO LICIENSI,
& Priori sanctæ Mariæ Rocce mature Hydruntinensis.

Cum Abbati Neritonensi nostris derimus litteris in mandatis ut A. monachum suum reciperet salva ordinis disciplina, idem mandatum nostrum & monitiones venerabilis fratris nostri Castrensis Episcopi & aliorum quos monitores deputaveramus eidem præteriens aure surda, id efficere non curavit. Præterea utens pontificalibus indumentis, officium quoque Pontificis non metuit usurpare, confirmando pugros, crucem in populo faciendo solemnem, subditos sibi benedicens Abbates, & minores etiam ordines conferendo, assensens super his se nuper à nobis privilegium impetrasse, sicut dile-
 Tom. II.

ctus filius Neritonensis Archidiaconus, per quem de iis inquiri mandavimus, per suas nobis litteras plenius intimavit. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus ipsum ut monachum salva ordinis disciplina recipiat antedictum per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellentes, auctoritate nostra injungatis eidem ut usque ad duos menses nostro se conspectui repræsentet, qua ratione prædicta exerceat ostensurus. Quod si fortè infra prædictum terminum ad nostram venire præsentiam non curarit, vos ipsum ex tunc ad id per suspensionis sententiam sublato appellationis obstaculo compellatis. Tu denique, frater Episcope, super te ipso &c. Datum Laterani x. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

CAPITVLO SVESSIONENSI.

Præsidium favoris apostolici petitiones illæ merentur per quas jus non leditur alicujus & alteri subvenitur. Postulastis sanè vobis à sede apostolica indulgeri licentiam redimendi decimas quæ infra metas parrochiarum vestrarum in feudum à laicis detinentur. Nos autem volentes super hoc Ecclesiis quibus hujusmodi debentur decimæ providere, præferri eas volumus in redemptione talium decimarum, quod si nolint, vel fortè non possint, redimendi eas ad opus illarum Ecclesiarum vobis concedimus facultatem, proviso nihilominus ut consueta servitia ad quæ laici pro decimis illis Ecclesiis tenebantur, etiam post contractum talis venditionis impendant, cum ad eos pretium perveniat earundem, nisi fortè tam modicæ pretio velint esse contenti quòd ob hoc Ecclesiæ ab exactione servitiorum illorum, tamquam pro redemptione majoris incommodi, commodè valeant abstinere. Nulli ergo &c. concessionis &c. usque incursum. Datum Laterani xii. Kalendas Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

LVNDENSI ARCHIEPISCOPO
apostolicæ sedis Legato.

Per tuas nobis litteras intimasti te quendam falsarium in vinculis detinere, qui sedis apostolicæ mentiens se Legatum, nomine ac officio Episcopi usutpatis, in multis pontificale præsumpsit officium exercere. Super quo tibi rescribi desideras nostræ beneplacitum voluntatis. Nos igitur sollicitudinem tuam in Domino commendantes, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus quicquid
 A A a a ij

Vide supra
 epist. 2.

Vide lib. 11.
 epist. 110.

Epist. 8.
 De quodam
 monacho recipi-
 endo.

Epist. 9.
 De redemptione
 decimarum.

Epist. 10.
 Adversus quendam
 falsum
 Legatum.

Vide lib. 17.
epist. 118.

factum est taliter ab eodem denuntians habendum penitus pro infecto, ipsum, sicut caram habes gratiam divinam & nostram, perpetuo carceri facias mancipari, pane doloris & aqua angustiae sustentandum. De aliis vero qui, sicut asseris, suspecti habentur de crimine falsitatis, diligenter inquiras, & quos inveneris esse tales, punias appellatione remota secundum constitutionem à nobis editam ad falsiorum malitiam confutandam. Tu denique, frater Archiepiscopo, super te ipso &c. Datum Laterani xii. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno decimo.

VEGLENSI EPISCOPO.

Epist. 11.
De modo procuracionis episcopalis.

Cum olim causam quae inter te ex parte una & Clericos castri Musculi Veglensis dioecesis ex altera vertebatur super eo quod asserebas dictos Clericos te, quotiens ad ipsos accedis, extra portam castri debere cum processione recipere ac tam tuis quam sociorum equis annonam ministrare in domo & ipsos in pascuis custodire, emendaturos si eorum aliquem quoquo modo perdi contingeret, & tibi ac tuis, si ultra unum diem, in quo te debent integrè procurare, moram ibidem duxeris faciendam, usque ad diem quartum panem & vinum procuracionis nomine praebituros, asserens nihilominus eosdem tibi, sicut laicos potestatibus secularibus, ad banna teneri, & te à Spalato usque Venetias, cum illuc ire volueris, propriis debere sumptibus navigio deportare, Abbati de Melta & Plebano sanctae Mariae majoris Iadertinensis & Archidiacono Veglensi sub certa forma duxerimus committendam, idem, cognitis causae meritis, dictos Clericos ad praedicta omnia exolvenda tibi sententialiter condemnarunt, quorum sententia per venerabilem fratrem nostrum Episcopum & dilectum filium Archidiaconum Polenses auctoritate nostra postmodum extitit approbata. Verum ipsis Clericis ad sedem apostolicam provocantibus, & partium procuratoribus demum propter hoc in nostra praesentia constitutis, nos auditis quae fuerunt proposita per eosdem, venerabilibus fratribus nostris Traguriensi & Nonensi Episcopis & dilecto filio Abbati sancti Damiani Iadertinensis dioecesis dedisse recolimus in mandatis ut inquirentes super totius causae processu in litteris tunc directis ad ipsos plenius comprehenso diligentius veritatem, causam ipsam ad praesentiam nostram remitterent sufficienter instructam, praesigentes partibus ter-

minum competentem quo se nostro conspectui praesentarent sententiam recepturam. Cum igitur procuratores partium nuper ad nostram praesentiam accessissent, processum iudicum corundem ab eisdem procuratoribus nobis exhibitum per dilectum filium nostrum Petrum tituli sanctae Caeciliae Presbyterum Cardinalem examinari fecimus diligenter, & eodem per relationem Cardinalis ipsius plenius intellecto, sententiam à praefato Abbate de Melta & eius conjudicibus pro te latam de fratre nostro consilio duximus confirmandam. Nulli ergo &c. usque incursum. Datum Laterani xiv. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno decimo.

DECANO SANCTI HILARII,
& sancti Petri & sancti Hilarii
Subdecanis Pistoriensibus.

Inter cetera quae contingebant antiquis patribus in figuram, & ad doctrinam nostram Apostolo attestante sunt scripta, dux Israelitici populi Moyses in deserto pulchre praesentem statum Ecclesiae figuravit: qui cum nequaquam sufficeret universas ejusdem populi discutere quaestiones, ne solus inani consumptus labore deficeret, populo inutiliter expectante, viros providos & Deum timentes elegit, qui populi querimonias audientes, judicarent tantummodo leviora, majora vero ejus examini reservarent. Univerforum etenim conditor, qui omnia simul ab aeterno providit, sciens sacrosanctam Romanam Ecclesiam futuram caput omnium fidelium & magistram, eius pastorem, per quem populum suum ad repromissionis terram, eam videlicet in qua Propheta suam esse desiderat portionem, per hujus mundi solitudinem properantem regere disponebat, jam tunc benignius instruere dignabatur, qualiter, [quia] conditionis humanae lex hominem simul in diversis locis existere aut ad loca remotiora transvolare subito non permittit, redimeret tarditatem, sua videlicet onera dispensando per alios, & quae per se ipsum non posset, per Legatos suos vel delegatos iudices exequendo; ut sic multis vocatis in partem sollicitudinis, penes eum plenitudo consisteret potestatis; & ne quis contra ejus potestatem temere aliquid attentaret, per poenam Core, Dathan, & Abiron, qui contra dictum Moysen, stimulante invidia, calcaneum exerunt, liquidò praemonstravit qua damnatione vel interitu digni forent qui Romaniantilitis jurisdictionem praesumerent in-